

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobců: a) **LONDA spol. s r. o.**, se sídlem Křemencova 4, Praha 1, zastoupena JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem se sídlem U Prašné brány 3, Praha 1, b) **RADIO BONTON a.s.**, se sídlem Wenzigova 4/1872, Praha 2, zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Škrétova 44/6, proti rozhodnutí žalované č.j. STR/3415/2012 ze dne 18. 9. 2012,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. STR/3415/2012 ze dne 18. 9. 2012, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci společnosti LONDA spol. s r. o. náhradu nákladů řízení ve výši 12922,- Kč, a to k rukám JUDr. Tomáše Jindry, advokáta.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci společnosti RADIO BONTON a.s. náhradu nákladů řízení ve výši 12922,- Kč, a to k rukám JUDr. Ladislava Břeského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Oba žalobci se žalobou domáhali zrušení rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 18. 9. 2012, kterým žalovaná udělila provozovateli rozhlasového vysílání společnosti JUKE BOX, spol. s r. o., se sídlem Ostrava, Karla Svobody 130/95, souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu RADIO ČAS - FM, programový okruh Radio Čas Rock

(licence Ru/81/98). Tato změna spočívá ve změně souboru technických parametrů licence a územního rozsahu vysílání, s přidělením kmitočtu Bruntál 88,9 MHz/100 W, souřadnice WGS 84:17 28 50/49 59 41.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že společnost JUKE BOX, spol. s r. o. je provozovatelem, rozhlasového vysílání programu RADIO ČAS – FM podle licence č.j. Ru/81/89. Na základě její žádosti ze dne 31. 8. 2011 žalovaná, vycházejíc z právního názoru Nejvyššího správního soudu, vyjádřeného v rozsudku ze dne 21. 3. 2012, č.j. 1 As 37/2012-42, posoudila bonitu souboru technických parametrů Bruntál 88,9 MHz/100 W a akceptovala závěr znalce, že tento soubor technických parametrů není bonitní.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobci především uvedli, že sice nebyli účastníky správního řízení, na svých právech však byli zkráceni již tím, že se navazujících správních řízení ani nemohli zúčastnit, neboť žalovaná učinila napadená rozhodnutí podle § 20 odst. 4, resp. 21 odst. 1 písm. b) a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, jehož účastníkem je pouze žadatel, ačkoli pro tato řízení, ani rozhodnutí neexistovaly zákonné předpoklady a kmitočet byl proto přidělen v rozporu se zákonem.

Dále uvedli, že rozhodnutím č. j. Ru/81/98 z 25. 3. 1998 udělila žalovaná společnosti JUKE BOX, spol. s r.o. licenci k provozování zemského rozhlasového vysílání na kmitočtech Třinec 98,3 MHz/1 kW a Ostrava - centrum 92,8 MHz/ 5kW s názvem programu RÁDIO ČAS-FM a základní programovou specifikaci představoval hudební formát “oldies-country rock” se stručným zpravodajstvím. Sérií následných rozhodnutí byla tato licence změněna, mimo jiné tak, že provozovateli byla udělena tzv. transformační licence pro vysílání na dalších 31 kmitočtech, z nichž valná většina se nachází mimo hranice územního rozsahu vymezeného původní licenci.

Ze znění původního rozhodnutí o udělení licence je zřejmé, že žalovaná udělila společnosti JUKE BOX s.r.o. licenci k vysílání na dvou technických prostředcích. Rozhodnutím o udělení transformační licence se počet přidělených technických prostředků zvýšil na celkových 29.

Napadeným rozhodnutím se zásadně mění základní programová specifikace, což vysílací zákon neumožňuje. Nepřípustnou změnu původní licence dovozují žalobci zejména z formulace rozhodnutí *„...k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu RÁDIO ČAS-FM, **programový okruh Čas Rock...**“* Původní licenční podmínky ve znění později schválených změn však žádné vymezení programových okruhů neobsahují. Program RADIO ČAS-FM má vysílat s výjimkou některých lokálních odpojení zcela identický obsah. V projednávané věci s epřitom nejedná o regionálně odlišný obsah vysílání.

Z ustanovení § 31 odst. 5 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání vyplývá, že provozovatel regionálního vysílání sice není vázán povinností vysílat shodný program ve stanoveném procentu vysílacího času, to však na druhou stranu neznamená, že může na přidělených technických prostředcích vysílat více zcela odlišných programů, dostali-li licenci pouze na jeden program, jako je tomu v případě programu Rádio Čas FM. Vysílali-li provozovatel dva odlišné programy, tedy zejména nevysílali-li na přidělených technických prostředcích ve stejném časovém okamžiku a sledu identické pořady, prvky a další části vysílání kromě tzv. lokálních odpojení, porušuje závazné licenční podmínky. Proto vyslovila-li žalovaná souhlas se změnou základní programové specifikace, jedná se o nezákonné rozhodnutí, neboť podle § 21 odst. 3 vysílacího zákona základní programovou specifikaci, již

se rozumí vymezení převažujících žánrů vcelku programové skladby, měnit nelze (srov. § 2 odst. 1 písm. i) vysílacího zákona). Původní licence vymezila základní programovou specifikaci jako „oldies-country-rock“ se stručným zpravodajstvím. Byly-li pro (samostatný) „vysílací okruh“ vypuštěny dvě charakteristiky ze tří, jedná se dle názoru žalobců o změnu základní programové specifikace, která není přípustná. Vysílání samostatného programového okruhu původní licence nepředpokládala, v licenčních podmínkách o ní není žádná zmínka, z toho vyplývá, že tato změna je popřením původního projektu a tudíž nezákonná. Žalovaná se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vůbec nezabývá otázkou, zda má přidělený kmitočet sloužit pro zkvalitnění pokrytí stávajícího území. Nelze proto zjistit, nakolik se pokrytí kmitočtem Bruntál 88,9 MHz, případně sousedními kmitočty překrývá a doplňuje a zda, případně nakolik kmitočet Bruntál 88,9 MHz pokrývá zcela nové území.

O zkvalitnění příjmu by se však jednalo pouze v případě, že by žalovaná přidělila tento kmitočet pro vysílání identického a nikoli odlišného programu. V dané věci je však zřejmé, že na kmitočtu Bruntál 88,9 MHz má vysílat program zcela odlišný od programu s názvem RADIO ČAS - FM. Přitom pojem „programový okruh“ vysílací zákon nezná a tento způsob vysílání ani nebyl stanoven v původních licenčních podmínkách. Žalobci v této souvislosti připomínají, že podle § 32 odst. 1 písm. m) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je provozovatel vysílání povinen identifikovat rozhlasový program alespoň jedenkrát za hodinu. Identifikace přitom znamená, že své vysílání označí správným a přesným názvem programu. Tuto podmínku by v daném případě provozovatel splnit nemohl, protože kdyby program identifikoval názvem podle licenčních podmínek, jednalo by se o identifikaci, která neodpovídá skutečnosti, a naopak identifikoval-li by provozovatel vysílání program názvem RADIO ČAS-ROCK, porušil by licenční podmínky, protože pro vysílání programu s tímto názvem neobdržel licenci. Žalobci konstatovali, že se změny licenčních podmínek Rádía Čas týkaly jak podstatného zvětšení územního rozsahu vysílání, tak zásadní změny základní programové specifikace, kterou však zákon explicitně zakazuje. Z judikatury tohoto Nejvyššího správního soudu navíc dále vyplývá, že žalovaná je povinna hodnotit, zda žadatel usiluje o přidělení dokrývacích kmitočtů nebo zda usiluje o přidělení kmitočtů nad rámec dosavadních podmínek licence, pro něž by bylo třeba vypsát nové licenční řízení. Žalobci mají za to, že toto posouzení v napadeném rozhodnutí absentuje.

Dále mají žalobci za to, že postup žalované byl v rozporu s účelem vysílacího zákona - racionálním a transparentním přidělováním kmitočtů pro provozování zemského rozhlasového vysílání. Tento závěr je v souladu s citovaným judikátem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 50/2009, jež se týká přidělování vzácného statku (kmitočtového spektra). Žalobci mají za to, že je v rozporu s hospodárným nakládáním se vzácnými statky, když je žalovaná přidělí uchazeči, jehož vysílání je na území, pokrytém přiděleným kmitočtem již zachytitelné dokonce z více frekvencí a přidělením nového „nadbytečného“ kmitočtu tak vytváří nikoli účelné pokrytí, ale neúčelné překrývání na úkor jiných potenciálních provozovatelů a v konečném důsledku i na úkor rozmanitosti rozhlasového vysílání, zachytitelného na daném území.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě odmítla, že by žalobci mohli být jejím postupem a vydáním napadeného rozhodnutí zkráceni na svých právech, neboť dospěla k závěru, že předmětný kmitočet není bonitní a není proto na místě vyhlášovat licenční řízení, dále nesouhlasila s námitkou vůči použití termínu „programový okruh“ a odmítla, že by provozovatel rozhlasového vysílání společnost JUKE BOX s.r.o. vysílala v rozporu s původní programovou specifikací.

Při jednání dne 26. 3. 2013 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Zástupci obou žalobců navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že rozhodnutí je nutno zrušit.

Především soud konstatoval nesrozumitelnost výroku napadeného rozhodnutí v části, kde žalovaná uvedla, že *“... uděluje ... souhlas ke změně skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů programu RADIO ČAS – FM, **programový okruh Radio Čas Rock** (licence Ru/81/98)...”*. Pokud žalobci v žalobě vytýkali, že tímto rozhodnutím bylo společnosti JUKE BOX, s.r.o., umožněno provozovat rozhlasové vysílání v rozporu s udělenou licencí, nelze tuto námitku spolehlivě vypořádat, protože tato část výroku není srozumitelná. Důvodem je skutečnost, že není zřejmé, co vyjadřuje použitý termín *“programový okruh”*. Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání tento termín vůbec nezná, nijak jej nedefinuje a ani jinak jej nepoužívá. Pouze v ust. § 51 odst. 1 je použit výraz *“místní okruh”*, z výroku napadeného rozhodnutí však nelze seznat, zda v kontextu rozhodnutí se má jednat o výrazy s totožným významem anebo nikoliv. Za tohoto stavu věci nezbylo než konstatovat, že napadené rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, která brání tomu, aby bylo posouzeno, zda provedená změna znamená odchýlení od podmínek původní licence nebo nikoliv.

Soud však dále konstatoval, že napadení rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Jak je zřejmé z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, například z rozsudku ze dne 24. 2. 2011, čj. 7 As 111/2010-163 (www.nssoud.cz), v případech, kdy Rada pro rozhlasové a televizní vysílání rozhoduje o změně podle ust. § 21 odst. 1 a 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, musí vzít v úvahu skutečnost, že kmitočtové spektrum je tzv. vzácným statkem, který je zákonodárcem považován za statek veřejný a k jehož správě je povolána veřejná moc. Tohoto statku není tolik, aby každý, kdo by chtěl šířit vysílání prostřednictvím vysílačů, tak mohl činit, aniž by tím zasahoval do vysílání jiného. Proto zákon o vysílání vytváří mechanismus distribuce tohoto veřejného statku (práva vysílat na určité frekvenci v určitém územním a časovém rozsahu) prostřednictvím licenčního řízení. Licenční řízení je založeno na tom, že orgán veřejné správy uspořádá výběrové řízení, v němž právo užívat určitou část vzácného statku udělí jednomu ze zpravidla více uchazečů. Klíčovým rysem tohoto způsobu distribuce vzácného veřejného statku je soutěž o určitou jeho konkrétní část mezi více uchazeči, z nichž pouze jeden bude ve vztahu k ní úspěšný, a tedy jen tento jeden bude moci na určité frekvenci v určitém územním a časovém rozsahu vysílat. Všichni ostatní, tedy neúspěšní, uchazeči budou z užívání dané části veřejného statku po dobu trvání licence vyloučeni. Tuto skutečnost musí Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vzít v úvahu i v případech, kdy rozhoduje o změně podle ust. § 21 odst. 1 a 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. V takovém případě není Rada povinna vyhlásit licenční řízení vždy v případě existence „neobsazeného“ kmitočtu, ale musí posoudit, zda je takový kmitočet dostatečně bonitní, tj. zda může být samostatným předmětem licenčního řízení, či zda bude využit pouze jako kmitočet dokrývací, ke zlepšení existujícího územního pokrytí držitelem jiné licence za její současné změny. Posouzení, zda se při žádosti o změnu územního rozsahu a technických parametrů nejedná o pouhou změnu v intencích původně udělené licence, ale fakticky o nové licenční řízení, je předmětem odborného posouzení Rady jako k tomu zřízeného odborně specializovaného správního orgánu, které

musí být podloženo racionální úvahou opřenou o, po skutkové (a tedy technické) stránce, dostatečně zjištěné parametry vysílání, jež by přidělením kmitočtu žadatel získal.

Těmto požadavkům však napadené rozhodnutí žalované nevyhovuje. Rada v něm sice vyslovila autoritativní závěr, že předmětný kmitočet Bruntál 88,9 MHz/100 W není bonitní, avšak z rozhodnutí nelze seznat, na základě jakých skutečností a jakými úvahami k tomuto závěru dospěla. Z odůvodnění je pouze zřejmé, že podkladem pro tento závěr žalované bylo ústní vyjádření odborného znalce znaleckého ústavu RSM TACOMA a.s., s nímž se žalovaná seznámila na 16. zasedání konaném dne 4. září 2012, avšak tento důkazní prostředek je nedostatečný. Především zde není zřejmá jeho povaha, protože se zjevně nejedná o znalecký posudek ve smyslu ust. § 56 správního řádu (znalec nebyl ustanoven, posudek nebyl vypracován písemně). Mohlo by se tedy jednat o jiný důkazní prostředek, jehož použití je připuštěno podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu. Z protokolu o tomto úkonu však nelze nijak zjistit, jaké skutečnosti vzal tento znalec v úvahu, jakými způsoby je zjistil a jakou metodou je vyhodnotil. Výjimkou je zde pouze údaj o rozsahu předpokládaného pokrytí na 19 748 obyvatel, jenž jediný je kvantifikován. Žádné další faktické údaje toto vyjádření neobsahuje a tudíž je neobsahuje ani odůvodnění napadeného rozhodnutí, protože Rada se v něm omezila pouze na to, že bez dalšího převzala závěr znalce, že předmětný soubor technických parametrů není bonitní. Soud proto nezbylo, než shledat napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož z něj není nijak zřejmé ani to, jaké konkrétní skutečnosti byly podkladem pro závěr, že předmětný kmitočet není bonitní, a ani to, jakou metodou k tomu závěru Rada dospěla. Správnost předmětného závěru Rady tedy nelze nijak zhodnotit.

Pro úplnost soud konstatuje, že součástí správního spisu je též znalecký posudek č. 39-11/2012 *“Posouzení bonity souboru technických parametrů Děčín město 286MHz/200W”* ze dne 17. 5. 2012, vypracovaný společností RSM TACOMA a.s. Ani tento důkazní prostředek nepostačuje k odůvodnění napadeného rozhodnutí, protože se týká jiného případu rozhodovaného žalovanou. Pokud by pak byl v nyní rozhodované věci použit jako modelový, pak třeba konstatovat, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je takové jeho použití sice zmíněno, ale není tam fakticky provedeno, neboť žádný vlastní výpočet či jiné vyhodnocení s použitím tohoto modelového případu tam Rada neučinila.

Soud tedy za tohoto stavu věci napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního a současně věc vrátil podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního žalované k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když oba žalobci měli ve věci úspěch a náklady řízení každého z nich sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3000,- Kč a jednak z odměny advokátovi za dva úkony právní služby po 2100,- Kč, a za jeden úkon právní služby za 3100,- Kč, jakož i ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 12 922,- Kč je žalovaná povinen zaplatit každému žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupců.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. března 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová